

Relativiteits theorie

Column Van Kesteren

Op 6 juni jl. kocht ik een stukje voorverpakt vlees bij een supermarkt. Thuisgekomen las ik tot mijn aanvankelijk stomme verbazing dat het op 14 (!?) juni was verpakt. Ik keek nog eens goed of er niet 14 juni tweeduizendvijftien stond. Je weet het immers maar nooit met zo'n actieartikel. Maar dat was niet zo. Uw eerste reflex is natuurlijk: „Dat is onmogelijk.“ Dat zou ook mijn reactie geweest zijn als ik niet kort tevoren het boekje 'Zeven Korte beschouwingen over Natuurkunde' van de Italiaanse natuurkundige Carlo Rovelli zou hebben gelezen. Een boekje dat ik heb aangeschaft, omdat ik geen touw kon vastknopen aan de DWDD-colleges van professor Robbert Dijkgraaf. In het boekje van een kleine 90 bladzijden legt Rovelli aan de hand van de relativiteitstheorie en kwantummechanica uit dat de opvatting dat de tijd continu verstrijkt een illusie is.

Er is helemaal geen onderscheid tussen verleden, heden en toekomst. Dat denken we maar.

Het feit dat er op het hele stuk vlees ook nog eens nergens een tht te bekennen was, is voor mij het ultieme bewijs dat de bewuste retailer het boekje van Rovelli ook goed heeft gelezen. Hoezo wettelijke verplichting tot etikettering van tht? De NVWA moet niet zeuren over tht's. Die bestaan gewoon niet. Mijn geheime tip: leg het boekje in de verblijfruimte van de NVWA. Dat leert NVWA'ers te relativieren.

Het voorval deed me terugdenken aan een week eerder, toen ik een moot zalm in beschermende atmosfeer had gekocht. Op het moment dat ik het product - niet van het veelgeplaaide Foppen overigens - uit de koelkast haalde om het visje te gaan bereiden, had het pakje een vorm aangenomen die nog het meeste leek op Ernie, de blauwe obese Bol.com-mascotte. Na opening bleek het bepaald geen neusje van de zalm. Integendeel, de sulfaat reducerende bacteriën hadden hun stinkende best gedaan; de rotte-eierenlucht was niet te harden. En dat terwijl de rest-tht volgens het etiket notabene nog 4 dagen bedroeg. Met terugwerkende kracht weet ik het zeker: Rovelli heeft gelijk.

Een andere geverifieerde 'relativiteitstheorie' zegt dat een evenwichtige verhouding tussen vrouwen en mannen in een team de kwaliteit van beslissingen bevordert. Die verhouding is in Nederlandse managementteams dermate scheef dat de regering serieus overweegt een verplicht vrouwenquotum in te stellen als het aandeel van vrouwen in hogere functies binnen enkele jaren niet is opgelopen tot 30%. Ons adviesbureau scoort in dat opzicht niet veel beter dan het gemiddelde voedingsmiddelenbedrijf. Met het recente aantrekken van Yvon Bemelman stijgen we echter met stip van nul naar 20%. Onze volgende stap om het streefpercentage te halen, zal moeten zijn: hetzij een extra vrouw aantrekken, hetzij afscheid nemen van twee mannelijke collega's. Zie hier de absurditeit van een quotum.

PS: De beschreven gevallen berusten alle op werkelijkheid. Voor degenen die ondanks alles blijven volharden in het conventionele tijdsbegrip, is het fijn om te weten dat Yvon specialist is in kwaliteit in het algemeen en etiketteringsvraagstukken in het bijzonder.